

λοῦσι πλήρη σχεδὸν σειρὰν ἀπὸ τῶν Μυκηναϊκῶν μέχρι τῶν ἐρυθρομόρφων τοῦ 6^{ου} ἡμίσεος τοῦ 5^{ου} π. Χρ. αἰῶνος.

Πλὴν ἀλλ' ὅμως καὶ πολυτιμοτέρας ὕλης, ἀργύρου (1) καὶ χρυσοῦ δηλ. τεχνουργήματα, ἤλθόν τινα εἰς φῶς ἐν ταῖς ἐλευσινιακαῖς ἀνασκαφαῖς, ἱκανὸς δὲ εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ μαλακῆς τινὸς λευκῆς ὕλης ὡς τὸ πολὺ σκαβαθαίων, περὶ ὧν, ὡς καὶ περὶ ἄλλων τινῶν εὐρημάτων, θὰ γίνῃ λόγος ἐν εὐθετωτέρῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ. Ἐν τῷ ἀνά χειρας τεύχει τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος δικαίαν, ὡς ἐλπίζομεν, ἐκπληροῦντες εὐχὴν τῶν φιλαρχαίων αὐτῆς ἀναγνωστῶν δημοσιεύομεν τὰς εἰκόνας θραυσμάτων τινῶν ἀγγείων καὶ πινακίδων καὶ τῶν κάλλιστα διατηρουμένων ἐξ ἐλάσματος χρυσοῦ κοσμημάτων.

Ἐν τῷ Πίνακι 9 ἀπεικονίσθησαν εἰς τὸ 1/3 τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν μεγέθους τὰ κάλλιστα διατηρούμενα τῶν ἀγγείων, ὧν ἱκανὰ εὕρομεν θραύσματα καὶ τῶν ὁμοίων ἀληθῶς καὶ τὸ σχῆμα εἶναι περιέργον καὶ ἡ χρῆσις οὐχὶ πάνυ εὐνόητος (2). Βαναυσικὰ κατὰ τε τὸν πηλὸν καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐδὲν φέρουσι γάνωμα· εἰσὶν ὅμως καὶ τινα (τὰ τοῦ σχήματος 6) ἐπιχειρισμένα διὰ λεπτοῦ λευκοῦ χρίσματος οὐχὶ ἀνεξιτήλου, ἐφ' οὗ εἰσι γεγραμμένα δι' ἐρυθροῦ ἢ κυανοῦ χρώματος, ὡσαύτως οὐχὶ ἀνεξιτήλου, ἀπλᾶ τινα γραμμικὰ σχήματα (3) ἔνια δὲ (τῶν τοῦ σχήμα-

(1) Τῶν ἐξ ἀργύρου πραγμάτων ἄξιον ἰδίως μνείας ἐσχάτως εὑρεθὲν εἶναι πόρπη εἰς σχῆμα βόδακος, ἐφ' οὗ εἶναι ἐπικεκολλημένη ἡ μάλλον ἐπικαρφωμένη ἀνάγλυπτος γυναικεία (;) κεφαλή ἀργατικὴ πάνυ τὴν τέχνην καὶ τὴν μορφήν· ἡ κεφαλή συνεδέετο εἴτε διὰ κόλλης εἴτε ἄλλως πως (τὸ πρᾶγμα εἶναι δύσκολον νὰ διακριθῇ) πρὸς βελόνην ἢ τοὺς καρφίδα, ἥτις διερχομένη διὰ τῆς κατὰ τὸ κέντρον τοῦ βόδακος ὀπῆς ἐκάμπτετο ὅπως πρὸς τὰ ἔνω καὶ συνεκολλᾶτο πρὸς τὸ σῶμα τοῦ βόδακος καὶ ἔπειτα καμπτομένη καὶ πάλιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀπετέλει τὸ ἀγκιστρον· ἡ πόρπη αὐξῆς ζωηρὰ ἔχγη ἐπιχρυσώσεως. Νομίσματα ὡς γνωστὸν εὕρομεν ὀλίγα (Πρακτ. τοῦ 1882 σελ. 101 καὶ Mittheilungen d. D. In. 1884 σελ. 357). Ἐν ταῖς τοῦ παρόντος ἔτους ἀνασκαφαῖς εὕρομεν καὶ ἄλλα 10 χρυσᾶ Βυζαντινὰ νομίσματα ἐν τῷ δαπέδῳ τοῦ Ναοῦ πλησίον τοῦ VI κίονος τῆς 5ης σειρᾶς.

(2) Τὸ σημειωθὲν διὰ τοῦ ἀριθ. 5 ἔχει συμπληρωμένον τὸ ἔτερον αὐτοῦ ὡς (τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὀρόντος) καὶ ἐν μέρει τὸν πόδα ὡς καὶ τινα τῶν κοσμημάτων του. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ 9 περιεσώθησαν ἡμῖν ὅλως σχεδὸν σώα.

(3) Τούτων ὁ πηλὸς εἶναι καλλίτερος καὶ κάλλιον ἐψημένος. Τὸ δὲ λευκὸν τῶν ἐπίχρυσμα στερεώτερον μὲν πως τοῦ ἀπαντώσας καὶ ἐν

τος 5) περιήλθον ἡμῖν σώζοντα χρυσώσεως ἔχγη μάλιστα κατὰ τοὺς κατὰ τὰ ὄψα (τοὺς δίκην κηροπηγῶν πεπονημένους) κοτυλίσκους. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον αὐτῶν εἶναι βεβαίως ἡ διακόσμησις διὰ τῶν μικροτέρων ἐκείνων τῶν πρὸς θηλὰς ὀκτάποδος ὁμοιοζόντων κομβίων ἢ κοτυλίσκων, ὧν τὸ μέγεθος ἱκανῶς ποικίλλει ἐν τοῖς περιωθεῖσιν ἡμῖν θραύσμασι (1). Τὰ διὰ τῶν ἀρ. 8 καὶ 9 σημειωθέντα εἶναι, ὡς ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τῆς εἰκόνης διδάσκει, διάτρητα ἐπικαλύμματα ὁμοίων ἀγγείων. Οἴκοθεν δ' ἐννοεῖται ὅτι ὑπάρχουσι τοιαῦτα καὶ διὰ τὰ ἀγγεῖα τοῦ σχήμ. 6 ἀνευ διακοσμῆσεως, ποικιλίαν δὲ τινα μόνον κατὰ τὰς ὀπὰς ἐμφαίνοντα. Ἀλλ' ὑπῆρχον, ὡς φαίνεται, καὶ τινα αὐτῶν ἐκπληροῦντα καὶ ἀνευ καλύμματος ἢ τοὶ πώματος τὸν σκοπὸν τῶν' καὶ τῷ ὄντι τὸ ἀπεικονισθὲν κατὰ τὸν ἀριθ. 7 ἔχει τινα κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ στομίου τοῦ ἀπόφυσιν, ἐξ ἧς ὑποδεικνυομένης πως καὶ ἐν ἄλλοις παραδείγμασι μετὰ πιθανότητος εἰκάζεται ὅτι ὑπῆρχε τις λαβὴ ἐκεῖ ἄνω κατὰ τὸ στόμιον, οἷα καὶ ἡ τῶν παρ' ἡμῖν νῦν ἐν χρήσει καλαθίσκων.

Πλὴν ὀλίγων τὰ λοιπὰ πάντα τῶν εἰρημένων ἀγγείων φέρουσι κατὰ τὴν περιζωννύουσαν τὴν κοιλίαν τῶν, δίκην στεφάνης, προεξοχῆν τῶν, τὰ μὲν τέσσαρας, ἄλλα δὲ ἐξ καὶ τινα ἴσως καὶ πλείονας καθέτους μικρὰς ὀπίς, αἵτινες καὶ ἐδηλώθησαν ἀρκετὰ σαφῶς καὶ ἐν ταῖς εἰκόσι· ἐκ τῶν ὁπῶν τούτων ἠδύνατο βεβαίως καὶ ν' ἀναρτῶνται ταῦτα εἴτε διὰ νήματος εἴτε καὶ διὰ λεπτοῦ μεταλλίνου σύρματος. Ἀλλὰ καὶ οἱ πόδες τῶν πλείστων αὐτῶν, κοῖλοι ὄντες ἔσωθεν, φέρουσι δύο ἀντικειμένους ἀλλήλαις ὀπὰς (διαμ. 0,002-0,003), αἵτινες καὶ ἐδηλώθησαν ἐν τῇ προκειμένῃ ἀπεικονίσει τῶν ἀγγείων ὡς οἶόν τε σαφῶς.

Ὅσον ἐγὼ οἶδα οὐδὰμὸθεν ἄλλοθεν ἐγένοντο γνωστὰ ὅμοια ἀγγεῖα. Τὰ πλείστα δὲ τῶν ἡμετέρων εὐρέθησαν εἰς βάθος 2,00-2,50 Γ. Μ. ὑπὸ τὸ τοῖς πηλίνους εἰδωλοῖς, ἀλλ' ὄχι τὸσον στερεὸν ὅσον τὸ τῶν νεκρικῶν ληκῶθων.

(1) Ἐν ταῖς τοῦ ἀπλουτέρου σχήματος ἀπαντᾷ τις ἀληθῶς ἀπλουτέρα διακόσμησις ἐκ μικρῶν ἀρτοειδῶν κομβίων μὲ λακκίσκους ἐν τῷ μέσῳ καὶ εἴτε ἐν συνεχεῖ σειρᾷ εἴτε καὶ κατὰ συμπλέγματα ἀνά πέντε τεθειμένων. Ἴσως ἐν προσεχεῖ τινι τεύχει τῆς ἐφημερίδος ἀπεικονίσωμεν καὶ τινα τούτων, ὅπως παράσχωμεν ὡς οἶόν τε πληρετέραν ἐννοίαν αὐτῶν τοῖς μὴ δυναμένοις νὰ ἴδωσι τὰ πρωτότυπα.